TELJES ÖRÖMNEK TARTSÁTOK!

Borics Tamás élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. május 26.

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntelek benneteket. Nagyon csodálatos az a jelenlét, amit a dicsőítők és a mi szívünk előhozott. Köszönjük ezt az Úrnak. Amikor azt mondom, hogy szeretettel és tisztelettel, akkor nemcsak egy szófordulatot akarok használni, hanem tényleg azt szeretném a szívemből, hogy a ti irányotokban szeretet és tisztelet legyen. A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy „Teljes örömnek tartsátok!”. Ez egy ismert igevers Jakab apostol leveléből. Tudjuk, hogy több Jakab is volt a Szentírásban. Az Úr Jézusnak a testvére, féltestvére, aki az Úr Jézus feltámadása és mennybemenetele után a több ezres létszámú jeruzsálemi gyülekezet pásztora volt. A későbbi írások Jakabot igaznak is mondták, igaznak is nevezték az életszentsége, és az odaszentelt élete miatt. Így hívták Jakabot. Voltak olyan írások Jakabról, hogy olyan sokat imádkozott a térdein, hogy meg voltak keményedve a térdei. Tehát egy odaszentelt élete volt Jakabnak.

Szeretnék bevezetésképpen arról szólni, hogy mi az, hogy igaz, hogy megigazult, és mi az, hogy igazság. Ez nagyon fontos dolog, volt több tanítás is róla. Az egyházunk – úgy gondolom – nagyon nagy alapot vett a megigazulásban, nagyon sok felekezetben ezek esetleg hiányosságok. Hallgatnak bennünket vagy látnak bennünket, nem ebbe a közösségből tartoznak, de szeretnének erről hallani, szeretnék pár szóban szólni erről. Amikor az Úr Jézus Krisztus ott állt Pilátus előtt, akkor azt mondta neki, hogy azért jöttem, hogy bizonyságot tegyek az igazságról. Pilátus megkérdezte tőle, hogy micsoda az igazság, vagy ki az igazság? Jézus azt válaszolta – de nem akkor, hanem igehelyek vannak róla, ami azt mondja –, hogy a törvény Mózes által adatott, az igazság és a kegyelem pedig Jézus Krisztus által jött. Jézus azt mondja magáról, hogy én vagyok az út, az igazság, és az élet. Isten pedig igaznak nyilvánít ki téged, ha elfogadod az Ő igazságát, Jézus Krisztust. Akkor Isten igaznak lát téged. Ez a legesleghatalmasabb dolog, ami az emberrel történhet itt a földön. Ez egy állapot, ez egy erő, ez egy élet, amikor az ember megigazul Isten előtt.

El is mondom, miért beszélek majd erről. Egy hatalmas dolog. Az Atya igaznak lát minket, Isten által igazság – ez egy hatalmas állapot, egy erő. Azért is említem ezt, mert nagyon sok keresztény, mikor erről beszélünk, nem gondolja, nehéz is kimondani. Vannak ilyen szavak, hogy megszentelődés, megigazultság, kijelentés. Nagyon szeretem ezt a szót, hogy kijelentés. Ezek keresztény szakszavak. Ha hallasz valakit a hátad mögött, valahol beszél, és ezeket a szavakat mondja, akkor valószínűleg egy kereszténnyel állsz szemben. Mert a világ nem használ ilyen szavakat. Nem hallasz olyat, hogy két betörő azt mondja, hogy azt a kijelentést vettem, hogy ide kellene betörni. Vagy ezt kellene tennünk. Ilyet nem hallasz.

Mikor hívők jönnek az Úrhoz, akkor azt keresik, hogy kaphatom meg a gyógyulásomat, mi az a hét pont, ami által én bővölködő lehetek? Hogy léphetek be a mennyei dimenzióba? Hogy kaphatok valami csodát? Akkor a megigazulást nem tartják olyan fontos dolognak. Mi ez a megigazulás? Mit ad ez nekem? Nagyon sok mindent, ez az élet! Elmondok egy példát. Ha tünete van az embernek, és mondjuk közben vétettél valamit, elrontottál valamit, valakinek olyat mondtál, hogy emiatt benned van egy kárhoztatás, egy vád, akkor nem fogsz odamenni Isten elé, hogy imádkozz, pont azért a gyógyulásért, amit szeretnél. Miért? Azért, mert van benned egy vád, egy kárhoztatás amiatt, amit tettél. Mi okozza ezt? Az, hogy a megigazultságban nem vagy megalapozva. Hogy nem látod magadat igaznak. Ez egy nagyon hatalmas dolog, hogy igaz vagy, és a megigazulásnak, amit Isten adott neked, ez a gyökere, az alapja mindazoknak az ígéreteknek, áldásoknak, amiket szeretne az ember. Ami ki van jelentve Isten Igéjében. Az Atya igaznak lát téged, és szeret téged, ez nagyon fontos!

Rátérve a mai tanítás üzenetére: a hitről szeretnék szólni. A hitünket próbára tevő megerősítő tényezőkről, amiket nem is igazán tényezőknek lehetne hívni, hanem valóságos

erőknek, hatalmaknak, amelyek a környezetünkben vannak, és mi harcolunk ellene. Jakab apostol leveléhez megyünk.

Jakab 1,1–4.

1. Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözletemet.

2. Teljes örömnek tartsátok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek,

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjetek.

Tehát Jakab az Úrnak a szolgája, aki magát az Úr szolgájának hívja, írja a köszöntőjét az elszórtan lévő tizenkét nemzetségnek. Utána azt mondja, hogy teljes örömnek tartsátok, amikor különféle kísértésekbe estek. Az Egyszerű fordításban teljes örömnek tartsátok, mikor különféle megpróbáltatásokba estek. A kísértés szónál eszünkbe juthat, hogy a Máté evangéliumban, az imában van írva, hogy ne vígy minket a kísértésbe. Az Úr ne engedje meg, hogy mi kísértésbe legyünk. Ne engedje, hogy kísértésbe kerüljünk. De ugyanebben a fejezetben a Jakab levélben található, hogy az Úr gonoszsággal nem kísérti az embert.

Jakab 1,13.

13. Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszsággal nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért.

Azt írja, hogy teljes örömnek tartsátok, örömnek tartsátok, mikor kísértésekbe, próbákba estek. Örömmel kell hozzáállni a próbákhoz, és fontos megfigyelni azt, hogy Jakab nem azt mondja, hogy örülni kell a próbák miatt, hanem mikor benne vagy a próbákban, akkor kell örülni. Ez két különböző dolog. Nem a próbák miatt kell örülni, hanem ha próbákba kerülsz, akkor kell örvendezned. Feltehetnénk a kérdést, hogy miért jó, ha vannak ezek a próbák? Sokan inkább megszöknének, vagy elfutnának az emberek a megpróbáltatások elől, de azt írja, hogy örüljetek. Mi, hívők azért örülhetünk a próbákban, mert a mi számunkra gazdag előnyök származnak a vizsgákból, a megmérettetésből. Gazdag előnyök. Olvasom a 3. verset.

Jakab 1,3.

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

A hitünk van a központban. A hitünkön van a reflektor. A hitünkről szól az egész, és azt mondja, hogy a hitpróbába való befektetés hozza meg a nyereséget az állhatatosságban, és a kitartásban. Ha nem lesz a próbákba való befektetés, akkor nem lesz nyereség a kitartásban és az állhatatosságban. Ez nagyon fontos. A próbák, megpróbáltatások munkálják, munkálhatják bennünk a hitet. A hitünkre lesz hatással. A Jakab levelében levő Igének van egy testvérigéje, amelyet Péternél olvasunk, így szól:

1Péter 1,7.

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor.

Ez az Ige egy nagyon erőteljes, és nagyon gazdag Ige. Itt is kipróbált hitről beszél, és az a szó szerepel itt – ugyanaz, mint a Jakab 1,3-ban –, ez a *dokimia* görög szó, amely próbát jelent. Ez két helyen szerepel a Bibliában, ezért is mondom, hogy testvérigéje Jakabnak. Péter levelében és Jakab levelében is szerepel ez az Ige. Kipróbált hitről beszél. Tudjuk, hogy az isteni kinyilatkoztatásban az egész Biblia a hitről szól, amely Jézus Krisztusban nyer értelmet és valóságot. Biztos, hogy tudjuk, hogy több fajta hitről tudnék szólni. Van kipróbált hit, erős hit, nagy hit, kicsiny hit. Pál azt írja a Thessalonika levélben, hogy megnövekedett hit. Nekem nagyon tetszik, hogy amikor Istvánt megkövezték, előtte a történetben az van írva, hogy István teljes lévén hittel. Ilyen állapotra is el lehet jutni. Teljes lévén hittel. Itt az Ige arról szól, hogy a hitünk próba alatt van. A próbák munkálják bennünk a hitet, a tökéletességet, a hitünk csiszolódni fog, és a földi harcok alatt erősebb, szebb, ragyogóbb lesz, és megerősödik.

Ámen. Szeretném elmondani, hogy a hited te magad vagy. Az efézusbeliekhez való levélben azt olvassuk:

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez:

9. Nem cselekedetekből; hogy senki ne kérkedjék.

Mind a kegyelmet, mind a hitet Istentől kaptad. Kaptál valamit, mert úgy jöttünk Istenhez, az Atyához, hogy nem volt semmink. Kaptál valamit Istentől, ami felelősség számodra. Ez pedig a hit. Hogy valamit kezdjél azzal a hittel. Mikor az Úr Jézus Krisztus elé fogsz állni, akkor Ő igazából nem a vagyontárgyaidra, hajadra, vagy az elképzeléseidre lesz kíváncsi, hanem a hitedre lesz kíváncsi, hogy mit kezdtél a hiteddel. Szeretném kiemelni, hogy ezek a vagyontárgyak, ezek nagyon fontosak, mert Istennek gondja van arra, hogy te jólétben, jó körülmények között legyél. Gondja van arra, hogy legyen pénzed, mert felszólít az Ige bennünket, hogy támogassuk a szegényeket, támogassuk a közösséget. Ez mind nagyon szép és jó dolog, csak Isten azt akarja, hogy a szívünk ne ezekben az értékekben, ne ezekben a dolgokban legyen, mert a hitünk az, ami fontos Isten előtt. A hitünk az, ami Istennek számít. Addig, míg a földön leszünk, lesznek próbák, nehézségek a földi létünk miatt. Nem tudjuk kikerülni, nem vehetjük őket semmibe. A hitünkkel tudunk rajta uralmat venni. Olvassuk a Péter levelében:

1Péter 1,3–6.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által,

4. Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra,

Ebben a 6. versben kettősséget olvasunk. Azt mondja, hogy örvendeztek, és a második felében azt írja, hogy szomorkodtok. Miért van ez? Hát van a hívőben egy öröm, egy hála az üdvösség miatt, amely nem vész el. Ezt is szeretném kihangsúlyozni, részletesebben kibontani. Ez az üdvösséged, ez megvan. Az örök életed megvan, ezt nem tudod elveszíteni. Erről beszél itt az Ige, hogy romolhatatlan, szeplőtelen, és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva a számunkra. Az üdvösséget megkaptad. Most megvan, jelen időben. De ennek a teljességét akkor fogjuk birtokba venni, amikor a mennybe kerülünk. Hallottam olyan prédikátort, Afrikából jött, nem is a neve a lényeg, aki olyan üzenetet hozott elő a tíz szűznek a példázatát, és azt hirdette a hallgatóság számára, hogyha van a lámpásodban olaj, akkor megvan az üdvösséged, ha nincs a lámpásodban olaj, akkor nincs meg az üdvösséged. Ez egy téves igehirdetés. Mert a Máté 24-25 fejezetek az Úr Jézus második eljövetele előtti időszakról szól. Az Izrael népének szólnak azok az igeversek. Átvitt értelemben át tudod hozni az emberekre, a mi életünkre, hogy készülj fel, hogy figyelj az Úrra, és keresd az Úr arcát, de ezek az igeversek Izraelre vonatkoznak. Akkor, hogyha megigazulásban nem vagy erős, ezt kihirdeted valakinek, akkor az emberben ott van: hát igen, el fogom veszíteni az üdvösségemet, ha nincs elég olaj a lámpásomban? Igen, ha nem vagy a megigazulásodban megerősödve, akkor ezen fogsz gondolkodni. Elég, amit tettem? Nem elég, amit tettem?

Erről szól az Ige, a Péter apostol levelében, hogy romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, ami a mennyekben van fenntartva a számunkra, akiket Isten ereje őriz hit által az üdvösségre, amely készen van! Hogy az utolsó időkben nyilvánvalóvá legyen.

5. Akiket Isten ereje őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen.

6. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle megpróbáltatások között.

Most mondhatjuk, hogy egy felnőttkorban vagyunk, de egy fiatal felnőttkorban. Amikor ott leszünk, akkor kapjuk meg azt a teljességet, amit az Atya ígért a számunkra. Erről szól ez az igevers. Ez miatt örvendezünk, hála van a szívünkben, minden hívőnek a szívében, hogy mit adott az Úr. Mindannyian örvendezünk. A Szent Szellem bizonyságot tesz, tudjuk, hogy megváltott az Úr Jézus Krisztus. Kifizette értünk az árat az Ő drága szent vérével, örvendezünk ezért. Ha mennybe jutunk, és meglátjuk Őt, ahogy van, az ad egy határtalan örömöt a számunkra. Az a remény, hogy hova megyünk. Ugye, gyönyörű dolog? Ámen. A 6. vers újra:

6. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle megpróbáltatások között.

Kicsit ellentmondás van benne, mert szomorúságról beszél. Annak ellenére egy kis ideig különböző megpróbáltatások még szomorúságot okoznak nektek. Bánkódás, csüggedés, szomorúság, rosszkedv, félelem, aggódás. A különféle kísértések, próbák, próbatételek, küzdelmek miatt vannak ezek a dolgok. Azok a kihívások. Harcok vannak, jönnek az életünkben. Ezek a harcok képesek azt a dicsőséget, amelyet olvasol a 3-4-5. versben, elhomályosítani. Azt az örömöt, azt a szeretetet, amiről tudod, hogy megvan, tudod, hogy az Úr Jézus kifizette érte az árat, szeret téged. Nem mindenkinek egyformán, de ez a szomorúság, ez a megpróbáltatás képes rávenni, hogy levegye a szemét az ember ezekről a dicsőséges dolgokról. Érdekes megfigyelni, hogy Jakab azt mondja, hogy teljes örömnek tartsátok, ha különböző kísértésekbe estek. Hogy igazán ilyennek kellene lenni. Mikor kísértésben vagy, akkor örülnöd kellene. Örvendezned kellene!

De mit mond Péter? Most szomorkodtok a megpróbáltatások miatt. Péter meg azt mondja, hogy ez a helyzet, hogy szomorkodtok, mert van ilyen is. Tudjátok, ez olyan, mint amikor a prédikátor rámondja, hogy mi az igazság, a lelkipásztor meg meghallgatja, hogy mi a valóság. Sokszor van ilyen, és tudjátok, beszélni mindig egyszerűbb, mint esetleg megcselekedni azt a dolgot. Mindig a cselekvésen van a hangsúly. Ezért csodálatos Jakab levele, mert nem egy etikai, vagy teológiai kódex, hanem pont az etikáról szól. Arról, amit Pál ír a Róma és a Galata levélben, hogy mi a hit és a megigazulás fogalma, Pál meg azt mondja, hogy ha ilyen hited van, akkor ilyen cselekedeteknek kell lennie a hited mellett. Nem elbeszélnek egymás mellett, hanem a cselekedetek oldaláról erősíti meg. Nagyon csodálatos. Teljes örömnek tartsátok, ha különböző kísértésekbe estek. Most szomorkodtok a megpróbáltatások miatt. Vannak megpróbáltatások, és eszembe jut az az igevers a Zsoltárokból, ami így szól:

Zsoltár 34,19.

19. Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr.

Ezt az igeverset tudjuk mindannyian idézni, de gondolkodtam rajta, ha igaz vagyok, akkor miért kell, hogy nekem sok bajom legyen? Ha még kicsi bajom lenne, vagy kevés bajom lenne, sokkal jobb lenne, ha nem lenne nekem bajom. Elgondolkodtam ezen, hogy sok baja van az igaznak. Mert szeretjük azt a részét, hogy kiment bennünket az Úr, de miért jó az, ha van baj? Valamilyen szinten a hívő ebben a kettősségben él, élheti az életét. Van benned egy öröm, egy hála amiatt, hogy az Úr megszabadított, megváltott téged, itt vagy az istentiszteleten, hazamész, holnap eléd jön egy probléma, egy nehézség, akkor rátekintesz arra. Leveszed a szemed arról a 3-4-5. igeversről. Eljössz a bibliakörbe, dicsőítő alkalomra, megint van benned egy feltöltődés, teljes szívedből dicséred az Urat. Nagyon jó az Úr, szeret téged. Hazamész, megint találkozol egy problémával, és ez így folytatódik. Szeretném leszögezni, hogy nem biztos, hogy mindig nagy problémákról van szó. Nem biztos, hogy mindenkire egyformán igaz ez, nehogy valaki sértésnek vegye, hogy őneki nincsenek völgy effektusai. Ő csak a hegyen van, de hallottam pont egy jó konferencián, volt egy jó szolgáló, aki azt mondta, hogy a völgyek tanítanak meg bennünket arra, hogy a hegyre kerüljünk.

Lehet ilyen kettősség az életünkben. Imádjuk, dicsérjük Őt, szeretjük Őt, de néhány nap után ellankadunk, esetleg gyötrődünk, mert jött egy próba, egy kísértés, támadás. De újra megerősödünk, hitben állunk, öröm és bizalom van a szívünkben. Újra olvasom a 6. verset.

1Péter 1,6.

6. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle megpróbáltatások között.

Azt írja, hogy meg kell lennie, és így kell lennie. Annak ellenére, még kis ideig a megpróbáltatások szomorúságot okoznak nektek. Két dologhoz köthető az ok és a cél, hogy miért vannak ezek a próbák, megpróbáltatások. Mi az oka? Az, hogy ebben a világban élünk, ebben a testben élünk, addig lesznek a testünkben ilyen irányú nehézségek. A test ideköt bennünket, ehhez a látható világhoz.

2Korinthus 5,6.

6. Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, addig távol vagyunk az Úrtól.

Újjászülettél, de a test ideköt téged ehhez a földi léthez, és addig, amíg te ebben a testben vagy, addig valóságosan pont, amiről beszéltem, az 4-5. versben, addig távol vagy az Úrtól, azaz a teljességben nem vagy benne. A Korinthusiakhoz írt levélben a híres feltámadás részben, a Pál apostol levelében, így mondja a vers.

1Korinthus 15,45–48.

45. Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, a mennyből való.

46. De nem a szellemi az első, hanem az érzéki, azután a szellemi.

47. Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, a mennyből való.

48. Amilyen ama földi, olyanok a földiek is; és amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is.

A testi természetünk a földről való, földi. Ez az oka annak, hogy vannak próbák, megpróbáltatások. Mi a célja? Az, amit olvastam Jakabnál és Péternél, hogy a rossz, a nehézség fel lesz használva arra, hogy edzettek legyünk. Hogy a hitünk megpróbált, és kipróbált legyen. Vannak jelentős tényezők, amelyek valóságosak, amelyekre visszavezethetők az életünkben található harcok, küzdelmek, próbák és kísértések. Ezek a harcok itt vannak a mindennapjainkban, és az ezt kiváltó három tényezőt szeretnék kiemelni. Három olyan erő, vagy szellem, amely körzetünkben vannak. Addig, míg itt vagyunk a földön, addig hatással vannak és lesznek ránk. Az első tényező a test. Nem a hústest, hanem az embernek az érzéki teste, amelyben vannak a hajlamok, vágyak, kívánságok, érzékek, tisztátalan gondolatok. Tudjuk, hogy a testünk nincs megváltva, mert erről beszélt, hogy várjuk a testünknek a megváltását. Tudjuk, hogy a szellemünk született újjá, és ott van a hitnek a lakóhelye, Pál apostol is ír a Rómaiakhoz írt levélben, hogy a gondolásotokat újítsátok meg, a testeteket pedig feszítsétek meg.

Róma 7,18–23.

18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

19. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.

20. Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én cselekszem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.

21. Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a rossz áll közel hozzám.

22. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;

23. De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ád a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban.

Ott vannak a tagjainkban ezek a hajlamok. Ott vannak ezek a vágyak, és mi harcolunk ellene, küzdünk ellene. Miért? Mert mindig kihívást intéznek felénk. Amikor azt mondom, hogy felénk, akkor a te újjáteremtett emberedről beszélek. Hányszor harcolhatunk a vágyakkal, a keserűséggel, az indulatokkal, a kívánságokkal! Pál is azt mondja, hogy még testiek vagytok, addig irigység, versengés, és visszavonás van köztetek. A test a szellem ellen törekedik, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok. Kísértésekbe kerül az ember, hogy valamit megtegyen. Hogy engedjen annak a vágynak, annak a gondolatnak, érzésnek. Van ember, akit az indulat fog el. Van ember, akinek meg épp az a próba, a kísértés, hogy lusta, vagy rest, nem akar semmit sem tenni. Ezek ott vannak a tagjainkban, és kísértést szólnak felénk, megpróbálnak bennünket. Ez a harc ott dúl bennünk, ki is lehetünk szolgáltatva neki. Az Urat megismertük, Ő szeret, szeretjük, és ragaszkodunk hozzá, de ez a megváltatlan testünkből még nincsenek kiiktatva ezek a hajlamok, ez a fajta természet.

Róma 8,7.

7. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.

Még egyszer olvasom: Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. Lehet, hogy tudjuk, tisztában vagyunk azzal, hogy melyek azok a hajlamok az életünkben, amelyek eltántorítanak minket attól, hogy Istent imádjuk, Istent szeressük. Vagy abban a próbában, vagy abban a megpróbáltatásban kitartsunk. Ez az első tényező, amely nincs messze tőlünk, ami a testi, érzéki természetünk, amely itt van velünk. Vele élünk, vele kelünk, vele fekszünk, és ő minden nap velünk van.

A második tényező maga a körülöttünk lévő világ. Az a világ, amely elszakadt Istentől. És tudjuk, hogy ez a világ, ez jó volt. Isten kezdetben jónak teremtette, de a bűneset után elszakadt, ahogy az emberiség is elszakadt Istentől, és szemben áll Istennel. A világ nem kompatibilis Istennel, nem egyezik meg vele. A János 18,36-ban így szól az Úr Jézus, amikor Pilátussal beszélt: Az én országom nem e világból való. Egy felsőbb országot képvisel, és azt mondja: Az én országom nem ebből a világból való. Mi, keresztények, újjászülettünk, hiszünk, itt élünk ebben a világban, a világ rendszerében, amelynek van egy működése, van egy mechanizmusa, egy ritmusa. Állandóan, mint két kerék, forog ez a világ évszázadok, évezredek óta. És azt teszi, ami az ő rendszere. A János 17-ben olvassunk el három nagyon-nagyon csodálatos igeverset, ami Jézus főpapi imájában áll:

János 17,14–16.

14. Én a te Igédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.

15. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

16. Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.

Nagyon jó Ige a világgal kapcsolatban, azt írja benne, hogy gyűlöl bennünket a világ. Azt mondja Jézus, hogy nem ebből a világból valók. És a tanítványairól, akik vele voltak, nem azt kéri, hogy vedd ki őket a világból! Hanem azt, hogy: Őrizd meg őket a világban. A világ nem szeret téged, de meg akar szerezni téged, hogy őt imádd, őt kívánd, és neki szolgálj. Megkísért, próbára tesz, hogy őt helyezd előtérbe. Mi, hívők, minél jobban az Úrral vagyunk, az életünk annál odaszenteltebb, és a világ a mi számunkra annál idegenebbnek kellene, hogy legyen. Ez a legjobb hely, ahol vagyunk, hívek, Krisztusban hívők. Olyan emberek vannak itt, akik abban a felső világban, felső országban hisznek, ami Isten királysága. Ez nagyon, nagyon csodálatos! Pál apostol, amikor bement Athénba, azt mondja, hogy háborgott a lelke a bálványok láttán. Bement, mint ahogy bemegy a világba, és háborgott az ő lelke. Mi is vagyunk így, amikor esetleg olyan zenét hallunk a környezetünkben, a szomszédban, amely

világi zene. Hallasz világi embereket beszélni, és ezek valamilyen szinten hatással vannak rád. Megnyilvánulhat ez az utcán, a családban, a munkahelyen, a tévében.

A világ rendszere ellenség a számomra, és harcban áll velem. A világ eléd hoz javaslatokat, gondolatokat, megkísért, hogy valamit tegyél meg, vagy ne tegyél meg. Azt a szót mondom, hogy világ, de a világ egy élő mechanizmus. Van neki egy rendszere. A világ az istentelenek környezetét is jelenti.

2Péter 2,6–8.

6. És ha Szodoma és Gomora városát elhamvasztotta, pusztulásra ítélte, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek;

7. És ha megszabadította az igaz Lótot, aki gyötrődött az istentelenek kicsapongó viselkedése miatt;

8.Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról napra gyötörte az ő igaz lelkét:

Miről szól ez az igevers? Lót egy istentelen környezetben volt, és emiatt gyötrődött az ő lelke. Nem érezte jól magát abban a környezetben. Ellenséges volt a számára. Itt van, amiről beszéltem az elején, hogy az igaz Lótot Ábrahám könyörgésére az örökkévaló Isten kimentette arról a helyről, amit pusztulásra ítélt. De azt is szeretném még megkérdezni, hogy Lót hogyan került arra a helyre? Egy rossz döntést hozott, amikor még Ábrahámmal voltak együtt, az ő nagybátyjával. Nem fértek el mindannyian a nyájaikkal, ezért szét kellett válniuk. Lót választhatott maguknak területet. Mire nézett Lót? Arra a részre nézett, amelyik gazdag volt, és azt mondta, hogy: Én azt a területet választom, én oda megyek. Ez a föld Szodoma és Gomora városa volt. Mondhatjuk, hogy ez is egy kísértés volt a számára, mert azt választotta, ami a szemnek jó. Tehát nagyon, nagyon érdekes.

Lót szenvedett a bűnös világ miatt. A világ hatással van ránk. Nem tudunk elfutni előle, mert itt van. Hasonlóan, mint ahogy ebben a testben élünk, úgy élünk ebben a világban. Amit leírtam ide, szeretném elmondani: a mai világban minket, kereszténye̋ket érhetnek olyan megpróbáltatások, hogy ne legyünk becsületesek. A világ ránk akar erőltetni olyan kívánságokat, hogy úgy érezzük, hogy akkor vagyunk értékesek, ha bizonyos anyagi javakat vagy pozíciót birtoklunk. Éppen ezért a mai pénz-orientált világban egy kereszténynek sok mindennel kell szembe néznie, hogy becsületes maradjon. Sokszor az egyházakba is belopózott a pénzügyi csábítás és manipuláció.

1János 2,16–17.

16. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése, nem az Atyától van, hanem a világból.

17. A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökké.

Az első tényező volt a mi hústestünk, az az érzéki test, amiben élünk. A második tényező maga a világ, ahol élünk, amelyben itt vagyunk. A harmadik tényező pedig, biztos tudjátok: maga az ördög, maga a sátán. Magának az Istennek és az embernek az ellensége, a bukott angyal, akit a Máté 4-ben az Ige kísértőnek és próbatevőnek hív. A János 10,10-et, úgy gondolom, mindenki ismeri: a tolvaj nem egyébért jön, hogy lopjon, öljön, és pusztítson. Ez a három tényező nem csak külön-külön nyilvánul meg. Nem is külön-külön, hanem az ördög használhatja az embernek a testét. De nem minden testi kívánság van az ördögtől. Használhatja a világot. Ezek együtt is működhetnek, és külön-külön is működnek. Az ördög, ameddig az ideje le nem jár, addig itt tartózkodik a világban. A világban van, és ezt a rendszert felhasználja arra, hogy befolyással legyen az emberekre. Egy légtérben tartózkodunk vele.

1Péter 5,8.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

Tehát a hívő életünkben van három tényező, erő, szellemi valóság, amellyel „kapcsolatban vagyunk”. Itt vannak, nem tudunk előlük elbújni, nem tehetjük meg, hogy nem veszünk róla tudomást. Hatással vannak ránk, és megkísértenek, próbára tesznek, uralkodni akarnak, befolyással akarnak lenni az életünkre. A három tényező: az érzéki test, a világ, amelyben élünk, és maga a sátán, maga az ördög, aki itt tartózkodik ebben a világban. A test, a világ és a sátán, vagy ördög.

Ha a saját személyemre nézek, akkor kudarcra vagyok ítélve, és úgy gondolom, hogy sokan voltunk hasonlóan. Azért jöttünk be az egyházba – bármilyen információ hatására, vagy beszéltek nekünk az Evangéliumról –, mert elbuktunk az életben. Több szinten kudarcban volt az életünk, és az előttünk lévő próbákat, nehézségeket nem tudtuk leküzdeni. Hála Istennek, hogy Ő megtalált minket, és a legjobb helyre jöttünk. Kaptunk egy új életet Jézus Krisztustól, és ez az új élet nem a világból jött, hanem fentről. A mennyei királyságból kaptuk ezt az életet. Felülről való, és az Atyánál van, az Atyától jön ez az élet, amely kitöltetett a szellemünkbe. Ezért meg kell értenünk, hogy mi csak az Úr által tudunk győzni! A saját erőnk kevés.

2Korinthus 3,5/b.

5/b. A mi alkalmas voltunk az Istentől van:

Dicsőség! Tudjuk ezt mondani erre az Igére? Tehát a segítség az Úrtól van, de Jézus Krisztus is csak úgy tudott segíteni, ha ezeken az állomásokon győztes tudott lenni a test, a világ és az ördög ellen. Fontos tudni, hogy Jézus úgy volt itt, mint ember. Mint Istenember volt itt, hasonlóan, mint mi. Mégis győztes maradt, és nem bukott el. Hasonlóan, mint mi, de mégis győztes maradt, és nem bukott el.

Zsidó 4,15.

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, mégis bűntelen maradt.

Mit ír az Ige? Az Úr Jézus hozzánk hasonlóan mindenben megkísértetett és mégis bűntelen maradt. Nem bukott el, győzelmet aratott, mert Ő a győztes Úr. Ámen. Ő maga megkísértetett, és így tud segíteni azokon, akik megkísértetnek. Nagyon fontos ezt leszögeznünk, és tudnunk! Nézzük meg, hogy ezeken az állomásokon Jézus hogyan győzedelmeskedett, és mit tett. Mert mind a három területen győzelmet aratott.

Róma 8,1–4.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben.

4. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

A hármas versre szeretnék egy kicsit kitérni. A hármas vers arról szól, hogy a törvényen keresztül nem lehet eljutni az igaz életre. A törvényen keresztül nem lehet megszabadulni. Ezt mondja az Ige. A törvénnyel nincsen semmi baj, nincsen semmi probléma. A törvény szent és jó, mert jó dolgokat tartalmaz. Mikor azt mondja a törvény: Ne kíváns! Ne lopj! Ne tegyél a másiknak kárt! Ahogy az újjászületett szellememmel nézem ezeket a parancsolatokat, milyen gyönyörűségesek ezek a parancsolatok! Tud benne az ember örvendezni, hogy jót tudok tenni a másikkal, nem elvenni. Megtiszteli a másiknak a feleségét, vagy a tárgyait, a munkáját. Tudjátok, amikor valaki elvesz valakitől valamit, azt mondjuk lopásnak. Elveszek valakitől valamit. Azt gondolom: csak elvettem. Az arra a személyre lesz nagyon nagy hatással, akit megkárosítottak. Mikor valakinek megerőszakolták a lányát – hány apa, vagy anya halt ebbe

bele? Mert azt, amit ő létrehozott, az ő szívének a vágyát elvették tőle! Hány ilyen ember volt, hogy elvettek tőlük valamit, és az a szívének a munkája volt, a kezének az alkotása volt! És őt ez úgy érintette lelkileg, hogy megfosztották attól a munkától, amibe beleáldozta az életét, az idejét, a gondolkodását, a kreativitását! Ezt a kárt okozza.

Mi, keresztények, tudunk ezekben a dolgokban gyönyörködni, mert jó dolgok. Jó dolog a másiknak adni valamit, jó dolog a másikat megáldani, jó dolog a másikkal jót tenni, de csak a belső ember által tudunk ezekben a törvényekben, igazságokban gyönyörködni. A törvény képtelen volt rá, hogy megszabadítson, mert a törvény jó, csak a bűnös emberi természet miatt nem tudott megszabadítani a bűntől. A test, amiről beszélünk, első pontban emiatt nem tudott bennünket megszabadítani a bűntől a törvény. Mert kitettek elém egy papírt, amire rá volt írva valami. De annak az lett volna a lényege, hogy bejusson az én szívembe. Miért nem tudott bejutni? Mert az első pont, amiről beszéltünk: a testi, érzéki vágyak miatt nem tudott bejutni a szívembe. Ha ide kiírnám egy papírra azt, hogy: Ne nyúlj hozzá, frissen van mázolva! – biztos lenne valaki, aki hozzányúlna. Hozzányúlna ahhoz a lefestett dologhoz.

Tehát a törvény jó volt, de az emberi természet miatt nem tudott megváltoztatni bennünket. Mit tett Isten? Elküldte az Ő Fiát a bűn testének hasonlatosságában. Őbenne nem volt bűn, csak a bűn testének hasonlatosságában. Elküldte Jézus Krisztust, és Ő kárhozatra ítélte a bűnt az Ő testében. Ámen. Halleluja. Ez azt jelentette, hogy az Ő életével ezt a testet lerombolta, az első győzelmet megszerezte, és ez által az Ő jelenléte be tudott hatolni a te szívedbe. Az az élővé vált törvény Jézus Krisztusban teljesedett be, erről szól. Az Ő kereszthalálával kárhozatra ítélte a bűnt, hogy akik a Krisztusban vannak, ne legyenek kárhoztatva. A törvény követelése teljesüljön be bennünk, akik nem test, hanem szellem szerint járunk. Ámen. Az első pont – mondhatjuk, hogy – ki van pipálva, mert Jézus Krisztus győzelmet aratott a test felett.

Nézzük meg a második pontot, amely a világ. Mert Jézus Krisztus itt volt a világban, és itt tevékenykedett. A világ megkísértette Őt, de azt írja a János 14,30:

János 14,30.

30. …jön a világ fejedelme: és énbennem nincs semmije.

Ámen. Gyönyörűséges igevers. A János 16,33-ban így folytatja: De bízzatok: én legyőztem a világot. Halleluja! Jézus győzelmet aratott a világ felett.

A harmadik pontot nézzük meg, amely a sátán, az ördög. Tudjuk az 1János 3,8-ból, hogy azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Az ördög megkísértette Őt is. Olvassuk a Máté 4-ben, hogy próbára tette, de a Kolosse 2,15-ben így szól az Ige:

Kolosse 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfa által.

Jézus győzelmet aratott minden téren és minden szinten a test, a világ és az ördög kísértése felett. Ez a győzelem nem csak az Övé, hanem a mi számunkra is adatott, a mi számunkra is megszerezte ezt a győzelmet. Fontos megértenünk azt, hogy mi Krisztus nélkül nem tudunk győzni, nem tudunk győzelemben járni. Nézzük meg, hogy hogyan válthatjuk be ezt a győzelmet a mi javunkra. Nézzük meg a testnek a vonatkozásában a Galata 2,20-ban:

Galata 2,20.

20. Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem

Azt az életet, amelyet testben élek, hitben kell élnem a Krisztusban.

Galata 5,24.

24. Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.

A testi vágyak, és testi kísértések vonatkozásában Jézus Krisztusra kell visszautalnunk. Azt, amit Ő tett, hogy Ő hogyan bánt el a testtel. Az Igék alapján kell kinyilvánítanunk a győzelmünket, mindazokra a kísértésekre, a próbákra kijelenteni mindazt, amit az Úr Jézus Krisztus megtett értünk. A világ vonatkozásában szeretném felolvasni az 1János 5,4–5-ös versét.

1János 5,4–5.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzedelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk

5. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!

1János 4,4.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

Mi a világban tartózkodunk, és nem tudjuk magunkat kihúzni ebből a világból. A világ hatással van ránk, de tudatosítani kell magunkban, felépíteni magunkat abban a hitben, hogy ki az, aki bennünk van. A nagyobb lakik bennünk! Nagyobb, mint aki a világban van.

Szeretném megnézni a sátán, az ördög kapcsán:

Efézus 6,10–11.

10. Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.

11. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.

Tehát megvan az erőd, a hatalmad, a képességed Jézusban, Őbenne. Az Ő győzelme a te győzelmed is. Ezt a győzelmet a hitben tudjuk érvényesíteni, mert hittel kapcsolódunk a királysághoz, hittel kapcsolódunk Jézushoz. Az Ő győzelme ez, mi csak beállunk abba a győzelembe, amelyet Ő szerzett a számunkra. Ami persze nem azt jelenti, hogy a test, a világ és az ördög megszűnt volna létezni. Továbbra is valóságosak, próbálnak kísérteni, hogy add fel, hagyd abba! Hoznak eléd kívánságot, hoznak eléd vágyat, hogy ne tarts ki abban a hitpróbában. Félelmet akarnak rád hozni, hogy dobd el a bizodalmadat. Továbbra is itt vannak, de most már megvan az erőnk, megvan a képességünk, hogy a győzelmünket meg tudjuk harcolni, meg tudjuk vívni, amit Jézus szerzett meg, csak tudjuk érvényesíteni. A kísértések, próbák mind különbözőek, sokfélék, és mindannyian másként reagálunk rá. Vannak, akik hitben erősebbek, és nem sok minden zökkenti ki őket a hitükből, az Úrba vetett bizodalmukból. De az, hogy eljutottak ide, az annak is köszönhető, hogy sok hitpróbán mentek át, vagy éppen nem mentek át. És épp az erősítette meg őket, hogy nem mentek át, de erősek tudnak lenni. Megtanultak hinni az Úrban, és túllátni a nehézségen, túllátni a próbán. Erősek lettek. Vannak, akik feladják, feladták, elmentek. Pedig csak egy kis nézeteltérés volt a gyülekezetben. Az illető megsértődött, és elment, mert sértődős. Nem konkrét személyre gondolok itt, hanem csak úgy, általánosan gondolom. Ha meglátta volna, hogy az a test indulatának a próbája, egy próba, akkor nem ment volna el, hanem örült volna annak, hogy megsértődött, és mégis marad továbbra is.

Megint mások harcolják a hitnek szép harcát. Jönnek a próbák, esetleg a kísértés, de szépen veszik az akadályt. Haladnak tovább a hit útján. Nagyon fontos megértenünk, hogy az Atya szeret, szeret, és szeret. Ha elbuksz egy testi vágy, egy gerjedelem, vagy kívánság miatt, az Atya akkor is szeret téged. Az nem jó dolog, ha elbukik az ember. Nem felszabadítani akarok senkit se, de igazak vagyunk, és Isten szeret bennünket. De ha nem tudnak megkísérteni, és haladsz az úton, az Atya akkor is szeret. Igaznak lát téged, és Ő a hitednek a szerzője, a hitednek a munkatársa, a hitednek a bevégzője, Ő munkálkodik veled. Ez nagyon fontos.

Ezt a mondatot szeretném még kibontani, hogy Ő a hitünk szerzője. Mert, ahogy mondtam, nem volt semmink, amikor idejöttünk, a hitet úgy kaptuk Istentől. Ő a hitünknek a munkatársa. Pál is azt mondja a thesszalonikai gyülekezetnek, hogy a hitetek munkatársa

vagyok. Isten nem azt mondta, hogy adok neked hitet a szívedbe, és utána magadra hagylak, és csak nézem azt, hogy te mit csinálsz, hogyan próbálkozol azzal a hittel. Nem! Ő munkálja bennünk mind az akarást, mind a cselekvést az Ő jókedvéből. Ő mellettünk van, soha nem hagy el bennünket. Ámen. Ő a hitünknek a bevégzője. Nem az a célja, hogy elbukj, vagy ha nem sikerül, akkor félelemmel, rettegéssel legyél feléje. Mert feladtam, akkor mindennek vége. Nem! Ő mindig győztes Úr! De persze az jobban megdicsőíti, ha nem adod fel, ha túljutsz a próbákon. Ha tudod, hogy Ő veled van, hogy nem hagy el, akkor az eléd jövő helyzetekben, a próbákban, kísértésekben örömmel tudsz lenni. Ha tudod, hogy Ő nem hagy el téged, tudod, hogy veled van. Tudod, hogy az Úr Jézus Krisztus, aki győzelmet aratott a test felett, legyőzte a világot, megsemmisítette az ördög erejét, veled van. És te mész a világba, kimész az utcára, a munkahelyedre, a dolgodra, emberekkel, helyzetekkel találkozol, vagy magadban vagy, otthon, egyedül, a testeddel – akkor erről a három helyről jöhet támadás az irányodba. De tudnod kell, le kell tisztáznod magadban, hogy az Úr Jézus Krisztus győzelmet aratott ezeken a területeken!

Ezt a győzelmet megszerezte a mi számunkra! Ekkor túllátunk a problémán, kicsit messzebbre látunk el. És örömnek tartod, mert túllátsz az adott helyzeten, és látod azt, hogy bármely helyről jön a próba, a test, a világ, vagy az ördög részéről, te Jézus Krisztussal győztes vagy. Ő győzött, és a vele való találkozáskor pedig a te hited dicséretre, tisztességre, és dicsőségre méltónak találtatik. Ámen.

Ez volt, amit el szerettem volna mondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattatok. Áldjon meg benneteket hatalmasan az Úr Jézus Krisztus! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.